

Anja Kässi

– keramiikan tekijä

Olen syntynyt Laukaassa 1960-luvulla. Lapsuudenkotini oli Paanalan saarella Laukaan ja Hankasalmen rajalla. Kävin koulua Hankasalmella, ja peruskoulun jälkeen hankin itselleni useita ammatteja. Kosmetologiksi valmistuttuani suuntauduin maatilatalouteen. Saarijärvellä opiskelin maatilateknikoksi ja tapasin myös mieheni Panun.

Olen tuntenut Harry Marttisen perheen jo 70-luvulta lähtien. Olin noin 13–14-vuotias, kun hoidin heidän lapsiaan. Sepän Gallerian ja kotini väli oli kaksi kilometriä ja koulutieni kulki Paanalan koulun ohi.

Sepän Galleriassa oli 1980-luvun lopulla erään opiskelijan oppisopimusjakso loppuillaan, kun Harry kysyi, kiinnostaisiko minua savityöntekijän koulutus. Kysymys tuli minulle puskista. Käsitöitä olen kyllä aina tehnyt, mutta en savesta mitään. Savi oli ihan uusi materiaali, mutta sille tielle minä olen jäänyt. Tuolloin vuonna 1987 aloitin kaksi ja puoli vuotta kestävä oppisopimuskoulutuksen. Kolme opiskeluun liittyvää teoriajaksoa suoritin Posion keramiikkakoulussa. Saven kanssa työskentely tuntui aluksi vaikealta. Työ oli yhtäjaksoista dreijaamista ja vaati paljon istumista sekä työn aloittamista aina uudestaan ja uudestaan. Käytännön työn avulla oppiminen oli mielestäni hyvä tapa. Valmistumiseni jälkeen työskentelin kuusi vuotta Sepän Galleriassa Hankasalmella kokopäiväisesti.

Naimisiin mentyämme muutimme Uuraisille, missä perhe ja tilanhoito veivät aikaa. Jatkoin kuitenkin savitöiden tekemistä osa-aikaisesti. Pystyin sopeuttamaan työskentelyni tilan töihin soveltuvaksi, kun Harry toi dreijan kotiini. Olen tehnyt alihankintatöitä Marttisille jo yli 30 vuotta ja jatkan edelleen.

Alusta lähtien olen tehnyt käyttöesineitä. Dreijausmäärät liikkuvat noin 20–30 kappaleessa dreijauskerrallaan, nykyään valmistusmäärät ovat pienempiä. Dreijauksen jälkeen tulevat viimeistelytyöt, kuten korvien laittamiset kuppeihin ja muut työt. Savitöiden poltot ja lasitukset tehdään edelleen Sepän Galleriassa. Savitöiden tekeminen on kausiluontoista. Syys- ja talvikausi työskennellään ahkerasti muun muassa jouluihin ja seuraavan kesän myyntiä varten.

Jaksotan nykyään päivittäistä työskentelyäni, sillä vuosikymmenten istuminen hankalissa työasunnoissa tuntuu kropassa. Teen tuotteita Sepän Galleriasta tulevien tilausten mukaan. Valmistan edelleen kaikki erilaiset mikit ja kupit, sekä sinappipurkit, lisäksi kynttilänjalat. Pienet tuotteet on helppo siirtää kuivana uunipolttoa varten Paanalan koululle Hankasalmele.

Nykyään minulla on oma työtila erillisessä rakennuksessa kotitalon yhteydessä. Tilaa on myös muille harrastuksille kuten kudonnalle. Keramiikan käsin tekeminen ja luova sekä taiteellinen ilmaisu ovat antaneet minulle uutta suuntaa harrastuksiini. Olen pitänyt Uraisilla kansalaisopiston keramiikkapiiriä vuodesta 2005 lähtien. Useat opiskelijat ovat olleet mukana jo alusta saakka. Työskentely tapahtuu täällä minun työhuoneellani. Vaikka dreijaaminen on vahvuuteni, opetustyön ja yhdessä tekemisen myötä olen löytänyt uusia savenkäsittelytekniikoita. Keramiikka-Kevätnäyttelyt pidetään Uuraisten kirjastolla tai virastotalolla. Uuraisten kirkonkylällä on kausimyymälä, jossa on myynnissä harrastajien ja ammattilaisten käsitöitä

Arvostan sitä, että olen ollut pitkään mukana ja valmistan edelleen kotimaisia käsintehtyjä, pitkäikäisiä ja kestäviä käyttöesineitä. Kuten Harry Marttinen minulle aikoinaan sanoi, ”aivojen pitää siirtyä tänne sormenpäihin”. Uskon että näin on tapahtunut. Sepän Galleriassa on tehty hienoa työtä pitkään, jo yli 40 vuotta.

Rakkaudesta saveen -näyttely Suomen käsityön museon Ikkunagalleriassa 11.9.–8.11.2020.